

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 76. Andegavensis Ducis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

plicem porrigebat, quo sacrum Ordinem ab omni nova exactione immunem servari rogabat, simulque precabatur, ut pacta circa solvendos Prætorii redditus inita ad effectum deduci juberet, aut contractus, quibus Ecclesiæ bona inique fuerunt divendita, rescindi permetteret, ut ex recuperatis hisce bonis tercenties quinquaginta librarum millia pendi queant, hancque pecuniam colligendi potestatem Rex quibusdam deleget: verum ad hæc respondit Henricus III. quod hos contractus rescindi, lubens concedat, dummodo currente hoc anno una decima cum dimidia, seu centies quinquaginta aureorum millia præter alia centum ejusdem monetæ millia in proximis Cleri comitiis pendantur: cum ergo Clerus hanc vexationem haud meliori modo redimere posset, tandem Regis petito annuit, hacque ratione die decima sexta Augusti suis comitiis finem imposuit.

Sæcul. XVI.
A. C. 1584.

§. LXXVI.

Andegavensis Ducis obitus.

Idem Rex hoc anno Andegavensem Ducem Fratrem suum, die decima Junii defunctum, amiserat, exiguo prorsus ipsius luctu, ac mærore: porro hic idem Dux nonnisi triginta ætatis suæ

Thuan. l. 79.
Journal de
Henric. III.
t. I. p. 70.

Hist. Ecclæs. Tom. L. K annos,

Sæcul. XVI. annos, tresque menses numerabat. Fe-
A C 1584 runt nonnulli, illum veneno fuisse ex-
 tinctum a fœderis Principibus, qui
 hunc solum suis consiliis, quibus re-
 gnum ad exterum genus transferre mo-
 liebantur, obstare credebant: utut au-
 tem res se habuerit, id pro comperto
 constat, quod nunquam conjugio jun-
 ctus absque liberis decedens tanquam
 Brabantiae Dux, ac Belgii Princeps
 sepeliri voluerit: verum regius Sena-
 tus inani hoc titulo Hispaniae Regem
 haud immerito offendi censebat: qua-
 propter Rex præcepit, ut nonnisi solita
 pompa Corpus ejus Parisios delatum,
 in Ecclesia sancti Maglorii in suburbio
 sancti Jacobi interea deponeretur, do-
 nec cuncta pro exequiis in Templo sancti
 Dionysii celebrandis necessaria fuissent
 disposita, ubi Belnensis Bituricensis
 Archiepiscopus olim Andegavensis Can-
 cellarius defuncto oratione funebri pa-
 rentabat, quæ tamen audientium ani-
 mis minus grata accidebat.

Mortuo hoc Duce, Andegavensis,
 Alenfonius, & Bituricensis Ducatus,
 quos patrimonii loco possidebat, rursus
 Regno aggregabantur: Cameracensis
 vero civitas, quam biennio ante usur-
 paverat, successionis jure ad Reginam
 Matrem devolvebatur, hanc tamen ur-
 bem Henricus III. Rex suo patrocinio
 fovere

fovere recusabat, nam cum Regina Ma-
ter sibi in Lusitaniam jus competere
crederet, hocque Regnum sibi a Phi-
lippo II. ereptum quereretur, hinc Rex
eidem concessit, ut Cameracum reti-
nere posset, donec Hispaniæ Rex Lusi-
taniæ jacturam eidem compensasset.

§. LXXVII.

*Colloquium inter Espernonium Du-
cem, & Navarræ Regem.*

Postea Henricus Rex, ut novis Pro-
testantium tumultibus obviaret,
eisdem indulgit, ut Montalbani in Ca-
durcis suos cœtus celebrare possent,
dummodo eis Regis nomine Pompo-
nius Belleutrens secretioris Consilii Se-
nator interesset: insuper Espernonio
Duci negotium dabat, ut Navarræ Re-
gem inviseret, perinde acsi ejusdem
Matri, quam post adeptam regiam
dignitatem nondum inviserat, sua ob-
sequia præstiturus advenisset, re ipsa au-
tem toto conatu Navarræ Regi persua-
deret, ut ad Ecclesiæ Catholicæ si-
num redire, atque Aulam accedere
vellet, cum id ei non modo utile
foret, eoquod facile totam Guisio-
rum factionem hac ratione dissipare,
sed etiam Regno, cujus proximus hæ-
res esset, tranquillitatem procurare va-
leret: equidem Espernonius demanda-